

УДК 378.147:780.8:37.091.39  
DOI <https://doi.org/10.24919/2308-4863/99-1-51>

**Сергій КОСТОГРИЗ,**  
*orcid.org/0000-0003-0944-6060*  
кандидат мистецтвознавства,  
доцент кафедри народних інструментів України  
Харківського національного університету імені І.П. Котляревського  
(Харків, Україна) [sergii.kostogryz@num.kh.ua](mailto:sergii.kostogryz@num.kh.ua)

**Олександр ЛИТВИЩЕНКО,**  
*orcid.org/0000-0002-5028-4000*  
доктор філософії,  
старший викладач кафедри народних інструментів України  
Харківського національного університету імені І.П. Котляревського  
(Харків, Україна) [oleksandr.lytyvshchenko@num.kh.ua](mailto:oleksandr.lytyvshchenko@num.kh.ua)

**Тетяна ЄФІМОВА,**  
*orcid.org/0009-0004-2441-8345*  
провідний концертмейстер кафедри народних інструментів України  
Харківського національного університету імені І.П. Котляревського  
(Харків, Україна) [tetyana.yefimova@num.kh.ua](mailto:tetyana.yefimova@num.kh.ua)

## ПЕДАГОГІЧНІ ПРИНЦИПИ ТА ФУНКЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО РЕПЕРТУАРУ У КЛАСАХ НАРОДНИХ ІНСТРУМЕНТІВ В УМОВАХ ЗМІШАНОГО НАВЧАННЯ

У статті здійснено комплексний аналіз педагогічних принципів та функцій навчального репертуару у класах народних інструментів в умовах змішаного навчання. Актуальність дослідження зумовлена трансформацією сучасного мистецько-освітнього середовища, активним упровадженням цифрових технологій у процес інструментально-виконавської підготовки та необхідністю переосмислення традиційних підходів до формування навчального репертуару у закладах вищої мистецької освіти. Особливого значення означена проблема набуває у сфері народно-інструментального виконавства, де навчальний репертуар поєднує технічні, художньо-образні та національно-стильові компоненти професійної підготовки музиканта.

На основі узагальнення сучасних наукових досліджень, а також педагогічного досвіду викладачів кафедри народних інструментів України Харківського національного університету мистецтв імені І. П. Котляревського визначено основні педагогічні принципи добору навчального репертуару. Серед них виокремлено принцип педагогічної доцільності, поступового ускладнення, жанрово-стильової різноманітності, художньої цінності, індивідуалізації та адаптивності до умов змішаного навчання. Доведено, що їх системна реалізація забезпечує цілісність інструментально-виконавської підготовки, сприяє розвитку виконавської техніки, музичного мислення та формуванню стилістичної культури майбутнього музиканта.

Особливу увагу приділено педагогічним функціям навчального репертуару у процесі професійної підготовки виконавця на народних інструментах. Встановлено, що репертуар виступає не лише засобом формування технічних навичок, але й важливим чинником розвитку аналітичного музичного мислення, виконавської рефлексії та інтерпретаційної компетентності. Обґрунтовано, що в умовах змішаного навчання суттєво посилюється значення аналітичного підходу до роботи над музичним текстом, а використання цифрових ресурсів, аудіо- та відеофіксації виконавського процесу розширює можливості самостійної роботи студентів і сприяє усвідомленому опрацюванню художнього матеріалу.

Наукова новизна дослідження полягає у комплексному теоретичному осмисленні педагогічних принципів і функцій навчального репертуару у класах народних інструментів крізь призму специфіки змішаного навчання та сучасної музично-педагогічної практики.

**Ключові слова:** виконавське мистецтво, навчальний репертуар, народні інструменти, змішане навчання, виконавська техніка, музичне мислення, стилістична культура, заклади вищої мистецької освіти.

**Sergii KOSTOGRYZ,**

*orcid.org/0000-0003-0944-6060*

*PhD in Art Studies,*

*Associate Professor at the Department of Ukrainian Folk Instruments*

*Kharkiv I.P. Kotlyarevsky National University of Arts*

*(Kharkiv, Ukraine) sergii.kostogryz@num.kh.ua*

**Oleksandr LYTUVSHCHENKO,**

*orcid.org/0000-0002-5028-4000*

*PhD,*

*Senior Lecturer at the Department of Ukrainian Folk Instruments*

*Kharkiv I.P. Kotlyarevsky National University of Arts*

*(Kharkiv, Ukraine) oleksandr.lytvyshchenko@num.kh.ua*

**Tetyana YEFIMOVA,**

*orcid.org/0009-0004-2441-8345*

*Leading Accompanist at the Department of Ukrainian Folk Instruments*

*Kharkiv I.P. Kotlyarevsky National University of Arts*

*(Kharkiv, Ukraine) tetyana.yefimova@num.kh.ua*

## **PEDAGOGICAL PRINCIPLES AND FUNCTIONS OF EDUCATIONAL REPERTOIRE IN FOLK INSTRUMENT CLASSES UNDER CONDITIONS OF BLENDED LEARNING**

*The article presents a comprehensive analysis of pedagogical principles and functions of educational repertoire in classes of folk instruments under conditions of blended learning. The relevance of the study is determined by the transformation of the contemporary artistic and educational environment, the active implementation of digital technologies in the process of instrumental performance training, and the need to reconsider traditional approaches to the formation of educational repertoire in higher art education institutions. This issue is of particular importance in the field of folk-instrumental performance, where the educational repertoire integrates technical, artistic-figurative, and national-stylistic components of a musician's professional training.*

*Based on a synthesis of contemporary scholarly research, as well as the pedagogical experience of lecturers from the Department of Folk Instruments of Ukraine at I. P. Kotlyarevsky Kharkiv National University of Arts, the main pedagogical principles for selecting educational repertoire have been identified. These include the principles of pedagogical appropriateness, gradual complexity, genre and stylistic diversity, artistic value, individualization, and adaptability to blended learning conditions. It has been demonstrated that their systematic implementation ensures the integrity of instrumental performance training, promotes the development of performance technique, musical thinking, and the formation of stylistic culture in future musicians.*

*Particular attention is paid to the pedagogical functions of the educational repertoire in the process of professional training of folk-instrument performers. It has been established that repertoire functions not only as a means of developing technical skills but also as an important factor in the formation of analytical musical thinking, performance reflection, and interpretative competence. It is substantiated that in blended learning conditions the importance of an analytical approach to working with musical texts is significantly enhanced, while the use of digital resources, audio and video recording of the performance process expands opportunities for students' independent work and contributes to a more conscious comprehension of artistic material.*

*The scientific novelty of the study lies in the comprehensive theoretical conceptualization of the pedagogical principles and functions of educational repertoire in folk-instrument classes through the lens of blended learning specificity and contemporary music-pedagogical practice.*

**Key words:** *performing art, educational repertoire, folk instruments, blended learning, performance technique, musical thinking, stylistic culture, institutions of higher artistic education.*

**Постановка проблеми.** У сучасній мистецькій освіті відбуваються помітні трансформації форм організації навчального процесу, зумовлені активним впровадженням цифрових технологій та необхідністю адаптації освітньої діяльності до нових умов. У зв'язку з цим однією з моделей організації навчання в мистецьких закладах в останні роки стало змішане навчання, яке поєднує

традиційні аудиторні форми роботи з дистанційними освітніми практиками та розширює можливості індивідуалізації освітнього процесу.

У системі підготовки виконавців на народних інструментах зазначені зміни особливо актуалізують проблему педагогічно обґрунтованого добору навчального репертуару. Саме репертуар стає новим основним змістом виконавської підготовки

музиканта, виступаючи важливим засобом формування технічних навичок, розвитку музично-образного мислення та засвоєння стильових особливостей музичного мистецтва. Відповідно, ефективність професійної підготовки здобувачів мистецької освіти значною мірою залежить від доцільності та педагогічної виваженості формування навчального репертуару.

Практичний досвід організації освітнього процесу на кафедрі народних інструментів України Харківського національного університету мистецтв імені І. П. Котляревського упродовж останніх років засвідчує, що в умовах поєднання очних і дистанційних форм навчання проблема системного та педагогічно обґрунтованого добору навчального репертуару набуває особливої актуальності. Застосування творів різного жанрово-стильового спрямування, різного рівня технічної складності та художньої виразності потребує переосмислення з позицій сучасних педагогічних підходів та можливостей змішаного навчання.

Попри наявність окремих наукових праць, присвячених проблемам виконавської підготовки музикантів та формування репертуару в класах народних інструментів, питання визначення педагогічних принципів його добору з урахуванням специфіки змішаного навчання залишається недостатньо висвітленим у сучасному музично-педагогічному дискурсі. Це зумовлює необхідність узагальнення педагогічного досвіду викладачів та теоретичного осмислення принципів формування навчального репертуару, здатних забезпечити ефективний розвиток виконавської техніки, музичного мислення та стилістичної культури майбутніх музикантів.

**Аналіз досліджень.** Проблематика професійної підготовки виконавців-інструменталістів та методики викладання гри на музичних інструментах неодноразово ставала предметом наукових досліджень у галузі музичної педагогіки. Значний внесок у вивчення закономірностей формування виконавської майстерності музиканта зроблено у працях українських і зарубіжних дослідників, у яких розглядаються питання змісту професійної підготовки, розвитку музичного мислення та організації інструментально-виконавської діяльності.

У контексті професійної підготовки інструменталістів важливими є дослідження, присвячені особливостям музично-виконавської освіти та формуванню виконавської культури музиканта. Так, у праці О. Оганезової-Григоренко та співавторів розкриваються структурні компоненти професійної підготовки музиканта-інструменталіста, серед яких важливе місце посідає опанування

різножанрового репертуару як засобу формування виконавських умінь і сценічного досвіду (Ohanezova-Hryhorenko ..., 2021: 112–118).

Окремий напрям наукових досліджень пов'язаний із вивченням педагогічних аспектів інструментального навчання та ролі репертуару у формуванні музичного мислення здобувачів освіти. Зокрема, у роботі Дж. Ренвік та Г. Макферсон доведено, що характер і спосіб добору навчального репертуару безпосередньо впливають на мотивацію студентів до самостійної роботи та сприяють розвитку більш складних когнітивних стратегій опрацювання музичного матеріалу (Renwick & McPherson, 2002: 173–188).

У сучасному науковому дискурсі все більшої актуальності набувають дослідження, пов'язані з упровадженням цифрових технологій та дистанційних форм навчання у музичну освіту. Так, у дослідженні А. Міхалко, А. Кампо, Л. Найс, М. Леман та Е. Ван Дейк розглядається потенціал цифрових технологій у підтримці процесів навчання гри на музичних інструментах та їхній вплив на педагогічні практики викладачів (Michaľko ..., 2022: 1–12). Водночас результати дослідження Л. Гаврілової та співавторів демонструють ефективність дистанційних курсів у формуванні інструментально-виконавської компетентності майбутніх учителів музичного мистецтва (Havrilova et al., 2020: 96–104).

В українській музикознавчій та музично-педагогічній науці значну увагу приділено питанням становлення та розвитку інструментально-виконавської освіти. Зокрема, у працях В. Дутчак, М. Давидова, А. Душного та інших дослідників висвітлюються історичні, виконавські та методичні засади розвитку народно-інструментального мистецтва, а також особливості формування професійного репертуару виконавців на народних інструментах (Дутчак, 2022: 45–58; Давидов, 2005: 73–91).

Попри значну кількість наукових праць, у яких досліджуються різні аспекти інструментальної педагогіки, проблема визначення педагогічних принципів добору навчального репертуару у класах народних інструментів в умовах змішаного навчання залишається недостатньо висвітленою. Зокрема, потребує подальшого теоретичного осмислення питання поєднання традиційних методик інструментального навчання з можливостями сучасного цифрового освітнього середовища, що зумовлює актуальність даного дослідження.

**Мета статті** – визначити та теоретично обґрунтувати педагогічні принципи і функції навчального репертуару у класах народних інструментів

в умовах змішаного навчання, а також окреслити його роль у формуванні виконавської техніки, розвитку музичного мислення та становленні стилістичної культури майбутнього музиканта.

**Виклад основного матеріалу.** У системі професійної підготовки музиканта-інструменталіста навчальний репертуар виступає не лише як сукупність музичних творів, призначених для опанування, але і як цілісна педагогічна категорія, що визначає зміст, спрямованість та результати освітнього процесу. Саме через репертуар реалізується взаємозв'язок технічного, художнього та інтелектуального розвитку виконавця, що зумовлює його ключову роль у структурі інструментально-виконавської підготовки.

У сучасних наукових дослідженнях репертуар розглядається як важливий чинник формування професійної компетентності музиканта. Зокрема, підкреслюється, що «систематичне опрацювання творів різного жанрово-стильового спрямування сприяє розвитку виконавської техніки, музичного мислення та інтерпретаційних умінь» (Ohanezova-Nryhorenko et al., 2021: 113). У цьому контексті репертуар постає як засіб поєднання теоретичних знань і практичних навичок, забезпечуючи цілісність музично-виконавської підготовки.

Особливого значення набуває питання усвідомленого добору навчального репертуару, який має відповідати рівню підготовки здобувача освіти, його індивідуальним особливостям та етапу професійного становлення. Як засвідчують дослідження, «характер репертуару безпосередньо впливає на мотивацію до навчання та ефективність інструментальної практики, оскільки забезпечує когнітивну залученість студента до процесу опрацювання музичного матеріалу» (Renwick & McPherson, 2002: 186).

У педагогічному аспекті репертуар виконує низку функцій, серед яких провідними є формування виконавської техніки, розвиток музично-образного мислення та засвоєння стильових особливостей музичного мистецтва. Саме через послідовне включення до навчального процесу творів різного рівня складності та художньої цінності забезпечується поступове ускладнення виконавських завдань і формування професійних умінь музиканта.

Водночас у сучасних умовах розвитку мистецької освіти особливого значення набуває вплив цифрового освітнього середовища на процес формування репертуару. Дослідження засвідчують, що використання цифрових технологій розширює можливості доступу до музичного матеріалу, а також змінює підходи до його опрацювання,

зокрема через використання відеозаписів, онлайн-платформ та дистанційних форм взаємодії викладача і студента

Отже, навчальний репертуар у класах народних інструментів слід розглядати як **багатофункціональний педагогічний інструмент**, що забезпечує **комплексний розвиток виконавця**. Його добір має здійснюватися з урахуванням як традиційних методичних принципів інструментального навчання, так і специфіки сучасного освітнього середовища, зокрема умов змішаного навчання.

У сучасній музично-педагогічній практиці добір навчального репертуару розглядається як один із визначальних чинників ефективності інструментально-виконавської підготовки. В умовах змішаного навчання ця проблема набуває особливої актуальності, оскільки поєднання очних і дистанційних форм роботи вимагає переосмислення традиційних підходів до формування змісту навчального процесу.

На основі узагальнення наукових досліджень і педагогічного досвіду викладачів класів народних інструментів можна стверджувати, що добір навчального репертуару ґрунтується на системі взаємопов'язаних педагогічних принципів, реалізація яких забезпечує ефективність інструментально-виконавської підготовки. Передусім ідеться про **принцип педагогічної доцільності**, що передбачає відповідність репертуару цілям і завданням професійного становлення музиканта на різних етапах навчання. Саме така відповідність визначає зміст освітнього процесу, спрямовує його на послідовне формування виконавських умінь, розвиток музичного мислення та художнього смаку. У цьому контексті особливого значення набуває системність і цілеспрямованість добору музичного матеріалу, що, є визначальними чинниками ефективності інструментального навчання

Важливою умовою організації навчального репертуару виступає також **принцип поступового ускладнення**, відповідно до якого навчальний матеріал має вибудовуватися з урахуванням поетапного розширення технічних і художніх завдань. Такий підхід забезпечує природний розвиток виконавської техніки, сприяє формуванню стійких навичок та запобігає перевантаженню здобувача освіти. Його реалізація узгоджується з психолого-педагогічними закономірностями навчання і підтверджується дослідженнями у сфері музичної педагогіки, які підкреслюють значення поступового розширення когнітивних і технічних можливостей студента (Renwick & McPherson, 2002: 173–188).

Не менш суттєвим у процесі формування професійної компетентності виконавця є **принцип жанрово-стильової різноманітності навчального репертуару**. Залучення творів різних епох, стилів і жанрів сприяє розвитку інтерпретаційної гнучкості, формуванню стилістичної культури та розширенню художнього світогляду музиканта. У класах народних інструментів це набуває особливого значення, оскільки передбачає органічне поєднання оригінального репертуару, обробок народної музики та транскрипцій академічних творів, що відображає синтетичну природу цього виду виконавства. У науковому дискурсі наголошується, що різножанровий репертуар є необхідною умовою формування інтерпретаційної компетентності музиканта (Stakelum, 2024: 41–53).

Водночас добір навчального матеріалу має ґрунтуватися на **принципі художньої цінності репертуару**, що передбачає орієнтацію на твори високого естетичного рівня. Саме якісний музичний матеріал сприяє формуванню музичного смаку, емоційної чутливості та здатності до глибокого осмислення художнього змісту твору. В умовах сучасного інформаційного середовища, коли доступ до музичних ресурсів суттєво розширився, проблема критичного відбору репертуару набуває особливої актуальності. Художньо цінний музичний матеріал є важливим чинником розвитку музично-образного мислення та інтерпретаційної культури виконавця.

Сучасна музично-педагогічна практика також актуалізує **принцип індивідуалізації навчального репертуару**, що передбачає врахування рівня технічної підготовки здобувача освіти, його музичних здібностей, виконавських інтересів і темпу засвоєння матеріалу. Такий підхід відповідає тенденціям студентоцентрованої освіти та сприяє підвищенню мотивації до навчання. Як зазначають Renwick & McPherson, «можливість адаптації репертуару до індивідуальних потреб позитивно впливає на ефективність інструментальної практики та активізує пізнавальну діяльність студентів» (Renwick & McPherson, 2002: 181).

У контексті сучасних освітніх трансформацій особливого значення набуває **принцип адаптивності навчального репертуару до умов змішаного навчання**, що поєднує аудиторні та дистанційні форми роботи. Це передбачає добір творів, які можуть бути ефективно опрацьовані як під керівництвом викладача, так і в процесі самостійної роботи, а також забезпечення доступності нотного матеріалу, аудіо- та відеоресурсів. Використання цифрових технологій розширює можливості навчального процесу, сприяє індивідуалізації навчання та трансформує характер педагогічної взаємодії. У дослідженні Havrilova та співавторів підкреслюється, що цифрове освітнє середовище суттєво змінює підходи до інструментальної підготовки, відкриваючи нові можливості

для організації навчальної діяльності (Havrilova et al., 2020: 97).

Отже, добір навчального репертуару у класах народних інструментів постає як складний багатоконпонентний процес, що поєднує традиційні методичні засади інструментального навчання з вимогами сучасного освітнього середовища. Його ефективність визначається цілісністю підходу, який охоплює педагогічні, художньо-естетичні, індивідуальні та технологічні аспекти професійної підготовки майбутнього музиканта.

Визначені підходи до формування навчального репертуару актуалізують питання його педагогічної функціональності як складника інструментально-виконавської підготовки. Це зумовлює необхідність розгляду педагогічних функцій навчального репертуару у підготовці виконавця на народних інструментах.

У системі підготовки виконавців на народних інструментах навчальний репертуар набуває особливого значення як специфічний педагогічний інструмент, що поєднує виконавсько-технічні, художньо-образні та національно-стильові компоненти музичного мистецтва. На відміну від академічного інструментального виконавства, репертуар народних інструментів формується на перетині письмової композиторської традиції та усної народної музичної культури, що зумовлює його багатофункціональний характер.

У цьому контексті навчальний репертуар виступає не лише засобом формування виконавських умінь, але й важливим чинником засвоєння інтонаційно-стильових особливостей народно-інструментального мистецтва, що забезпечує спадкоємність виконавських традицій (Дутчак, 2022: 50).

Його педагогічний потенціал передусім виявляється у формуванні виконавської техніки, яка у сфері народно-інструментального мистецтва безпосередньо зумовлена природою конкретного інструмента. Навчальний матеріал у цьому випадку виконує функцію своєрідного носія типових виконавських моделей, що відображають технічні можливості баяна, бандури, домри та інших інструментів. Через послідовно підібрані твори здобувач освіти засвоює характерні прийоми звуковидобування, розвиває координацію рухів, артикуляційну диференціацію та інші компоненти виконавської майстерності. Відтак ефективність технічного становлення музиканта значною мірою залежить від **системності репертуару та його відповідності інструментальній специфіці виконавства**.

Умови змішаного навчання зумовлюють певну трансформацію роботи над навчальним репертуаром, оскільки значна частина виконавської підготовки переноситься у площину самостійної діяльності студента. За таких умов особливого значення набуває аналітичний підхід до опрацювання музичного матеріалу, який дозволяє компенсувати

обмеження дистанційної взаємодії та забезпечити усвідомлений характер виконавського процесу. У цьому контексті суттєво зростає роль викладача та концертмейстера, які спрямовують студента на поетапне осмислення всіх компонентів виконавської виразності – фразування, темпоритму, артикуляції, динаміки й тембрової організації звучання. Як зазначають А. Мельник, І. Кускова та Л. Петренко, «робота над інтерпретацією переноситься у площину детального аналізу музичного тексту» (Мельник, Кускова, Петренко, 2024: 89), що актуалізує значення *репертуару як засобу розвитку виконавської рефлексії та художнього мислення*.

У цьому аспекті навчальний репертуар виконує не лише технічну, але й *когнітивно-аналітичну функцію, сприяючи формуванню здатності до свідомого осмислення музичного матеріалу*. Тісний зв'язок народно-інструментального репертуару з інтонаційною природою народної музики зумовлює необхідність глибокого слухового аналізу та усвідомлення стилістичних закономірностей музичної мови. Опрацювання обробок народних мелодій, варіаційних форм і творів різного жанрово-стильового спрямування сприяє розвитку інтонаційного мислення, здатності до художнього узагальнення та формуванню індивідуальної інтерпретаційної позиції виконавця.

В умовах змішаного навчання зазначена функція репертуару суттєво розширюється завдяки використанню цифрових ресурсів, аудіо- та відеофіксації виконавського процесу. Записи поточної роботи дозволяють студентів зіставляти різні варіанти виконання, оцінювати доцільність темпових, динамічних та артикуляційних рішень, формуючи *навички виконавської саморефлексії*. У цьому зв'язку показовою є думка дослідників про те, що «дистанційний формат перетворюється з вимушеного обмеження на простір аналітичного навчання» (Мельник, Кускова, Петренко, 2024: 89), у якому посилюється роль самостійної інтерпретаційної роботи студента.

Не менш значущою є роль навчального репертуару у формуванні стилістичної культури виконавця, що в умовах народно-інструментального мистецтва ґрунтується на поєднанні народної інтонаційної основи з принципами академічного музичного мислення. Специфіка репертуару полягає у взаємодії різних за походженням і функціональним призначенням пластів музичного матеріалу – від автентичного фольклору до авторських обробок, оригінальних творів і транскрипцій класичної музики. Така багатовекторність сприяє формуванню здатності до стилістичної диференціації, розвитку інтерпретаційної гнучкості та адекватного відтворення художніх особливостей музичних творів різної природи.

У сучасному освітньому середовищі ця функція суттєво розширюється завдяки доступу до

широкого спектра виконавських зразків, що забезпечує глибше розуміння стилістичних закономірностей музичного мистецтва.

Отже, навчальний репертуар у класах народних інструментів виконує комплекс специфічних педагогічних функцій, зумовлених синтетичною природою цього виду мистецтва, яка поєднує усну та письмову традиції. Його використання забезпечує не лише формування виконавської техніки, але й розвиток аналітичного музичного мислення, виконавської рефлексії та становлення стилістичної культури музиканта як цілісної професійної якості.

В умовах змішаного навчання зазначені функції набувають нових форм реалізації, пов'язаних із розширенням можливостей самостійної роботи, активним використанням цифрових ресурсів та трансформацією педагогічної взаємодії, що зумовлює необхідність подальшого теоретичного осмислення ролі навчального репертуару в сучасній музично-педагогічній практиці.

**Висновки.** У результаті проведеного дослідження встановлено, що навчальний репертуар у класах народних інструментів виступає ключовим структурним компонентом інструментально-виконавської підготовки, який забезпечує інтеграцію технічного, художнього та інтелектуального розвитку здобувачів мистецької освіти. Його педагогічний потенціал реалізується через систему взаємопов'язаних функцій, що охоплюють формування виконавської техніки, розвиток музичного мислення та становлення стилістичної культури виконавця.

Доведено, що специфіка навчального репертуару у сфері народно-інструментального мистецтва зумовлена поєднанням інтонаційних засад народної музики та принципів академічного виконавства, що визначає необхідність комплексного підходу до його добору. У цьому контексті репертуар виконує не лише дидактичну, але й культурно-стильову функцію, забезпечуючи засвоєння національно-музичних традицій і формування інтерпретаційної компетентності музиканта.

Узагальнення теоретичних положень і педагогічного досвіду дозволило визначити основні педагогічні принципи добору навчального репертуару, серед яких: *принцип педагогічної доцільності, поступового ускладнення, жанрово-стильової різноманітності, художньої цінності, індивідуалізації та адаптивності до умов змішаного навчання*. Їх системна реалізація забезпечує ефективність освітнього процесу та сприяє цілісному професійному становленню виконавця.

Наукова новизна дослідження полягає у теоретичному обґрунтуванні педагогічних принципів добору навчального репертуару у класах народних інструментів з урахуванням специфіки змішаного навчання, а також у визначенні функціональної ролі репертуару як багатовимірного педагогічного інструмента, що поєднує тради-

цінні методики інструментальної підготовки з можливостями сучасного цифрового освітнього середовища.

Подальші наукові розвідки можуть бути спрямовані на розроблення методичних рекомендацій

щодо практичної реалізації визначених принципів у навчальному процесі, а також на дослідження ефективності використання конкретних репертуарних моделей у різних формах організації змішаного навчання.

### СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Давидов М. Теоретичні основи формування виконавської майстерності баяніста. *Київ : НМАУ імені П. І. Чайковського*, 2005. 290 с.
2. Дутчак В. Академічна народно-інструментальна освіта в Україні та країнах Західної Європи. *Вісник Київського національного університету культури і мистецтв. Серія: Мистецтвознавство*. 2022. Вип. 46. С. 45–58. <https://doi.org/10.31866/2410-1176.46.2022.258621>
3. Душний А., Пиц Б. Львівська школа баянно-акордеонного мистецтва : довідник. Дрогобич : Посвіт, 2010. 216 с.
4. Іванов С. Українська академічна баянно-акордеонна школа. Проблеми еволюції. *Феномен школи в музично-виконавському мистецтві : тези міжнар. наук.-теорет. конф. / [ред.-упоряд. М. Давидов, В. Сумарокова]*. Київ : НМАУ імені П. І. Чайковського, 2005. С. 33–34.
5. Касілов І. Historic conditions of the development of instrumental performance to professional training of future music art teachers. *Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології*. 2018. Вип. 50. С. 120–128. <https://doi.org/10.31812/pedag.v50i0.1303>
6. Мельник А., Кускова І., Петренко Л. Специфіка роботи концертмейстера у дистанційному форматі: проблеми комунікації та інтерпретації. *Актуальні питання гуманітарних наук*. 2025. Вип. 92. Том 2. С. 101–107. <https://doi.org/10.24919/2308-4863/92-2-14>
7. Havrilova L., Ishutina O., Zamorotska V., Kassim D. Distance learning courses in developing future music teachers' instrumental performance competence. *Pedagogical Sciences: Theory, History, Innovative Technologies*. 2020. Vol. 52. Pp. 96–104. <https://doi.org/10.31812/pedag.v52i0.3803>
8. Michalko A., Campo A., Nijs L., Leman M., Van Dyck E. Toward a meaningful technology for instrumental music education: Teachers' voice. *Frontiers in Education*. 2022. Vol. 7. Pp. 1–12. <https://doi.org/10.3389/educ.2022.1027042>
9. Ohanezova-Hryhorenko O., Iergiiev I., Muravska O., Sapsovych O., Burkatskyi Z. Features of professional education of a music instrumentalist. *Journal of Higher Education Theory and Practice*. 2021. Vol. 21 (14). Pp. 112–118. <https://doi.org/10.33423/jhetp.v21i14.4812>
10. Renwick J., McPherson G. Interest and choice: Student-selected repertoire and its effect on practising behaviour. *British Journal of Music Education*. 2002. Vol. 19 (2). Pp. 173–188. <https://doi.org/10.1017/S0265051702000256>
11. Stakelum M. Music literacy and the instrumental teacher. *Music Education Research*. 2024. Vol. 26 (1). Pp. 41–53. <https://doi.org/10.1080/14613808.2024.2309547>

### REFERENCES

1. Davydov, M. (2005). *Teoretychni osnovy formuvannia vykonavskoi maisternosti baiianista* [Theoretical foundations of forming the performing mastery of a bayan player]. Kyiv: NMAU imeni P. I. Chaikovskoho. 290 s. [in Ukrainian].
2. Dutchak, V. (2022). *Akademichna narodno-instrumentalna osvita v Ukraini ta krainakh Zakhidnoi Yevropy* [Academic folk-instrumental education in Ukraine and Western European countries]. *Visnyk Kyivskoho natsionalnoho universytetu kultury i mystetstv. Serii: Mystetstvoznnavstvo*. Vol. 46. Pp. 45–58. <https://doi.org/10.31866/2410-1176.46.2022.258621> [in Ukrainian].
3. Dushnyi, A., & Pyts, B. (2010). *Lvivska shkola baianno-akordeonnoho mystetstva* [Lviv school of bayan-accordion art]. *dovidnyk. Drohobych: Posvit*. 216 s. [in Ukrainian].
4. Ivanov, Ye. (2005). *Ukrainska akademichna baianno-akordeonna shkola. Problemy evoliutsii* [Ukrainian academic bayan-accordion school. Problems of evolution]. *Fenomen shkoly v muzychno-vykonavskomu mystetstvi: tezy mizhnarodnoi naukovy-teoretychnoi konferentsii / [red.-uporiad. M. Davydov, V. Sumarokova]*. Kyiv: NMAU imeni P. I. Chaikovskoho. Pp. 33–34 [in Ukrainian].
5. Kasilov, I. (2018). *Historic conditions of the development of instrumental performance to professional training of future music art teachers. Pedagogichni nauky: teoriia, istoriia, innovatsiini tekhnolohii*. Vol. 50. Pp. 120–128. <https://doi.org/10.31812/pedag.v50i0.1303> [in Ukrainian].
6. Melnyk, A., Kuskova, I., & Petrenko, L. (2025). *Spetsyfika roboty kontsertmeistera u dystantsiinomu formati: problemy komunikatsii ta interpretatsii* [Specifics of the concertmaster's work in a distance format: problems of communication and interpretation]. *Aktualni pytannia humanitarnykh nauk*. Vol. 92. Tom 2. Pp. 101–107. <https://doi.org/10.24919/2308-4863/92-2-14> [in Ukrainian].
7. Havrilova, L., Ishutina, O., Zamorotska, V., & Kassim, D. (2020). *Distance learning courses in developing future music teachers' instrumental performance competence. Pedagogical Sciences: Theory, History, Innovative Technologies*. Vol. 52. Pp. 96–104. <https://doi.org/10.31812/pedag.v52i0.3803> [in Ukrainian].
8. Michalko, A., Campo, A., Nijs, L., Leman, M., & Van Dyck, E. (2022). Toward a meaningful technology for instrumental music education: Teachers' voice. *Frontiers in Education*. Vol. 7. Pp. 1–12. <https://doi.org/10.3389/educ.2022.1027042>
9. Ohanezova-Hryhorenko, O., Iergiiev, I., Muravska, O., Sapsovych, O., & Burkatskyi, Z. (2021). Features of professional education of a music instrumentalist. *Journal of Higher Education Theory and Practice*. Vol. 21 (14). Pp. 112–118. <https://doi.org/10.33423/jhetp.v21i14.4812>
10. Renwick, J., & McPherson, G. (2002). Interest and choice: Student-selected repertoire and its effect on practising behaviour. *British Journal of Music Education*. Vol. 19 (2). Pp. 173–188. <https://doi.org/10.1017/S0265051702000256>
11. Stakelum, M. (2024). Music literacy and the instrumental teacher. *Music Education Research*. Vol. 26 (1). Pp. 41–53. <https://doi.org/10.1080/14613808.2024.2309547>

Дата першого надходження статті до видання: 30.04.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 22.05.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 30.05.2026

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу (CC BY 4.0)

